

Muslimi-NATO on muotoutumassa - ja Israel on jo tähtäimessä



By PNW Staff, August 10, 2026

Muslimimaailmassa on syntymässä jotakin mahdollisesti historiallista.

Turkki, Saudi-Arabia ja Pakistan ovat allekirjoittaneet uuden keskinäisen puolustussopimuksen, joka tekee paljon enemmän, kuin että lupaa tiiviimmän sotilaallisen yhteistyön. Sopimuksen mukaan aseellinen hyökkäys yhtä jäsentä vastaan katsotaan hyökkäykseksi kaikkia kolmea vastaan – kollektiivisen puolustuksen periaate, jota Turkin ulkoministeri on avoimesti verrannut NATOn artiklaan 5.

Jo pelkästään se ansaitsisi huomiota.

Mutta sen, mitä seuraavaksi tapahtui, pitäisi herättää Israelin huomio.

Muutaman päivän kuluttua sopimuksesta Pakistanin puolustusministeri Khawaja Asif kutsui Israelia "laittomaksi" valtioksi ja kehotti muslimimaita

muodostamaan "yhtenäinen sotilaallinen rintama" juutalaisvaltiota vastaan.

Yhtäkkiä se, mikä olisi voitu sivuuttaa pelkkänä alueellisena turvallisuussopimuksena, herättää paljon laajemman kysymyksen:

Olemmeko todistamassa muslimi-NATO:n varhaista muodostumista – ja jos se laajenee, voisiko Israelista lopulta tulla yksi uhkista, jonka ympärillä se yhdistyy?

Kolme maata, kolme erilaista vallan lajia

Uusi liittouma tuo yhteen ainutlaatuisen yhdistelmän kykyjä.

Turkillla on yksi alueen suurimmista armeijoista ja NATO:n toiseksi suurin armeija. Sillä on myös nopeasti kasvava puolustusteollisuus, joka tuottaa droneja, ohjuksia, panssaroituja ajoneuvoja ja muita edistyneitä aseita.

Saudi-Arabia tuo mukanaan valtavia taloudellisia resursseja, kasvavia sotilaallisia kykyjä ja jotakin poliittisesti vielä tärkeämpää: asemansa Islamin kahden pyhimmän kaupungin, Mekan ja Medinan, suojelijana.

Sitten on Pakistan.

Pakistan ei ole vain yksi islamilainen sotilasmahti.

Se on ydinasevaltio.

Se muuttaa strategiset laskelmat dramaattisesti.

Sopimuksessa ei sanota avoimesti, että Pakistanin ydinasearsenaali automaattisesti puolustaisi Saudi-Arabiaa tai Turkkiä. Viranomaiset ovat korostaneet, että sopimus on puolustuksellinen, eikä ole suunnattu mitään tiettyä maata vastaan.

Siitä huolimatta jokaisella liittoumalla, johon kuuluu ydinaseistettu jäsen, on pelotevaikutus, jota ei voida noin vain sivuuttaa.

Israel on vuosikymmenten ajan säilyttänyt murskaavan strategisen ylivoimansa useimpiin alueellisiin vastustajiinsa nähden.

Mutta mitä tapahtuu, jos laajeneva islamilainen turvallisuusrakenne lopulta toimii Pakistanin ydinaseiden varjossa?

Tämä kysymys yksinään tekee tästä sopimuksesta paljon merkittävämmän kuin pelkkä diplomaattinen seremonia.

Eikä se välttämättä jää kolmeen

Ehkä tärkein seikka on se, että liittouma voi laajentua.

Turkin viranomaiset ovat jo maininneet Egyptin mahdollisena tulevana jäsenenä ja liittokunnan valvontaa varten ollaan perustamassa pysyvää ministerikomiteaa ja sihteeristöä.

Mieti, mitä se voisi lopulta merkitä.

Turkki. Saudi-Arabia. Pakistan. Egypti.

Neljä merkittävintä sunnilaista muslimimaata hallitsisivat yhdessä valtavia henkilöresursseja, kehittynyttä aseteollisuutta, mittavia taloudellisia resursseja, tärkeiden vesiväylien strategisen valvonnan – sekä ydinaseita Pakistanin kautta.

Kenenkään ei pitäisi olettaa, että tällainen liittouma muuttuisi automaattisesti Israelin vastaiseksi.

Saudi-Arabialla on edelleen painavia syitä ylläpitää suhteita Washingtoniin ja se on tutkinut suhteiden normalisointia Israelin kanssa. Turkki on edelleen NATO-jäsen. Egypti on pitänyt yllä rauhaa Israelin kanssa vuosikymmeniä.

Mutta liittoutumat muuttuvat.

Hallitukset muuttuvat.

Ja uhat muuttuvat.

Tänään yhtä kriisiä varten rakennetut instituutiot voidaan huomenna suunnata kohti toista.

Siksi Pakistanin retoriikalla on merkitystä.

Kun liittouman ainoan ydinaseistetun jäsenen puolustusministeri jo julkisesti vaatii muslimien sotilaallista yhtenäisyyttä Israelia vastaan, israelilaisilla on kaikki syyt olla korvat höröllä.

Ensimmäinen testi voi jo olla edessämme

Merkillepantavaa on, että liittouman ei ehkä tarvitse odottaa kauan, ennenkuin se kohtaa ensimmäisen käytännön kysymyksensä.

Vain muutama päivä sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen Iranin kanssa liittoutuneet huthit ilmoittivat hyökkänsä Saudi-Arabian Jazan'in öljynjalostamoon.

Ajoitus herätti välittömästi kysymyksiä uuden keskinäisen puolustussitoumuksen merkityksestä.

Voidaanko välikäsijärjestön hyökkäys luokitella aggressioksi Saudi-Arabiaa vastaan?

Antaisivatko Pakistan tai Turkki sotilaallista apua?

Sovelletaisiinko sopimusta vain valtioiden välisen suoran sodan aikana?

Nuo yksityiskohdat ovat edelleen ratkaisematta.

Mutta jos Turkki ja Pakistan lopulta alkavat osallistua operatiivisesti Saudi-Arabian puolustukseen, sopimus on siirtynyt diplomaattisesta kielestä toimivaksi kollektiiviseksi takuuksi.

Ja kun tuo koneisto on olemassa, sitä voidaan mahdollisesti käyttää myös muita uhkia vastaan.

Israelin tulisi tarkkailla arkkitehtuuria, ei vain tämänhetkisiä aikomuksia.

Tärkein opetus lienee tämä: geopolittiset rakenteet elävät usein pidempään kuin ne luoneet olosuhteet.

Ennen ensimmäistä maailmansotaa olleet liittoumat eivät alun perin syntyneet siksi, että kaikki odottivat mannersotaa. Ne olivat molemminpuolisen turvallisuuden mekanismeja, joilla oli valtava merkitys tapahtumien muuttuessa.

Sama periaate pätee tässä.

Tällä hetkellä Iran ja sen välikädet voivat olla yksi suurimmista voimista, jotka ajavat sunnimuslimivaltioita kohti syvempää sotilaallista yhteistyötä.

Huomenna huomio saattaa olla jossakin muualla.

Ja eräs korkea-arvoinen pakistanilainen virkamies on jo tehnyt selväksi, mihin hänen mielestään muslimien sotilaallinen voima tulisi lopulta suunnata.

Israeliin.

Turkki on jo pitkään ehdottanut muslimimaailman yhdistymistä Israelin vastaisen linjansa ympärille.

Saudi-Arabia on viime vuosina vaikuttanut maltillisemmalta Israelia kohtaan, mutta sen kuningaskunnan ytimessä ovat edelleen islamilaiset periaatteet ja todelliset islamistit eivät koskaan tee rauhaa Israelin kanssa.

Kun Israelista tulee asia, joka yhdistää sen viholliset

Tähän kehitykseen liittyy toinenkin ulottuvuus, jota Raamatun profetioiden tutkijoiden ei tule jättää huomiotta.

Raamattu kuvaa jotakin laajempaa – ja luultavasti silmiinpistävämpää.

Israel ja Jerusalem ovat yhä enemmän kansainvälisen yhteenoton keskuksia.

Sakarjan luku 12 sanoo Jerusalemin tulevan "juovuttavaksi maljaksi" ja "väkikiveksi" kansoille.

Merkittävää Israelin nykyisessä asemassa on se, kuinka usein juutalaisvaltiosta tulee kiistakysymys, jonka ympärillä syvästi erilaiset intressit omaavat maat yhtäkkiä löytävät yhteisen sävelen.

Turkki ja Saudi-Arabia ovat kilpailleet vuosia vaikutusvallasta muslimimaailmassa.

Pakistan on tuhansien kilometrien päässä Jerusalemistä ja sillä on valtavia turvallisuushaasteita omasta takaa.

Silti melkein heti sen jälkeen, kun nämä kolme maata olivat perustaneet uuden yhteisen puolustusrakenteen, Pakistanin puolustusministeri kehotti julkisesti muslimimaita yhdistymään sotilaallisesti Israelia vastaan.

Sen pitäisi herättää huomiomme.

Tämä heijastaa jotakin, mitä profeetat jo kauan sitten näkivät: Jerusalemissa on poikkeuksellinen kyky vetää kansojen huomio kaukana rajojensa ulkopuolella.

Miksi pitäisi Israelin kokoisen maan näytellä niin suunnatonta roolia globaalissa politiikassa?

Miksi Jerusalem – maantieteellisesti suhteellisen pieni kaupunki – jatkuvasti provosoi päätöslauselmia, huippukokouksia, mielenosoituksia, diplomaattisia yhteenottoja ja sodan uhkia eri mantereilla?

Puhtaasti geopoliittisesta näkökulmasta se on merkittävää.

Raamatun näkökulmasta sen ei ehkä pitäisi yllättää meitä lainkaan.

Merkittävä kehitys on, että sotilaallinen infrastruktuuri, jonka kautta muslimimaat voivat koordinoida, kasvaa samaan aikaan, kun Israel esitetään yhä enemmän yhteisenä vihollisena, joka kykenee yhdistämään heidät.

Tänään heidän etunsa ovat joillakin alueilla päällekkäisiä ja toisilla ristiriidassa.

Huomenna olosuhteet voivat muuttua.

Mutta Raamattu varoitti tuhansia vuosia sitten, että maailman huomio lopulta palaisi yhä uudelleen Israeliin – ja erityisesti Jerusalemiin.

Tänään allekirjoitettu sopimus voi siksi olla merkittävämpi tulevaisuudessa, kuin mitä se on nyt.

JAA TÄTÄ